

ПРОТОКОЛ

№ 221

гр. Варна, 13.07.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Павлина Г. Д.а

Членове: Ангелина Й. Лазарова
Георги Н. Грънчев

при участието на секретаря Петранка Ал. Паскалева
и прокурора С. Ив. К.

Сложи за разглеждане докладваното от Георги Н. Грънчев Наказателно дело
за възобновяване № 20233000600187 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

Осъденото лице **В. Д. Г.**, редовно призован, явява се лично.

За Апелативна прокуратура – Варна се явява прокурор **К.**

Председателят на състава докладва постъпила молба-искане на днешна
дата в 13.15 ч. - 45 минути преди с.з., от искателя за прилагане към
материалите по делото на решение на ВКС имащи, според него, отношение в
материално правен аспект към предмета на настоящото производство.

О.Л.Г.: Желая да бъдат приобщени тези решения към материалите по
делото.

ПРОКУРОРЪТ: Не се противопоставям да бъдат приобщени. Да се
даде ход на делото. Нямам искания за отводи.

О.Л.Г.: Аз също нямам искания за отвод на прокурора или на секретаря
по делото, а към съда имам едно изложение, което е свързано и с това дали
съм съгласен да се даде ход на делото или не.

Нямам никакви специални искания за отвод, но заедно със становището
ми за даване ход на делото все пак ще направя едно изложение от няколко
изречения. Принципно предоставям на Вас дали да се даде ход на делото и
дали да има отводи на съдиите по делото, тъй като виждате от самото искане
за възобновяване от 07.06.2023 г. в раздел I съм поставил въпрос за отвод на
тези съдии от Апелативен съд Варна, които имат роднински връзки с
магистрати и полицаи от Разград и Русе, тъй като считам, че те имат влияние

и преки заслуги делото до тук да е така первертирано и да бъде с такива крещящи неизпълнения на указанията на Апелативен съд Варна от предходното решение. Нямам лично никакви данни съдиите Павлина Д.а, Георги Грънчев и Ангелина Лазарова да имат такива роднински връзки, но ако все пак имате никакви такива роднински връзки без аз да знам, или някой от Вас имат никакви икономически зависимости с подобни лица, които са трудно установими, то моля тогава сами да се отведете от делото. Освен това поставих условия и за отводи на съдии, които по принцип бягат от отговорност. Видях случайното разпределение, запознат съм с това, но все пак имам претенции към тези съдии, които все пак бягат от отговорност да се произнесат чрез включването на понятието „необоснованост“ и не съм съгласен ако Вашите виждания за нещата са такива Вие да гледате делото. Това са по принцип пречките и ако декларирате, че нямате роднински връзки или няма точно по този начин да бъде гледано делото, аз нямам претенции към Вас и съм съгласен да се даде ход на делото.

Съдът, като съобрази изложените доводи от искателя, имащи отношение към наличието на основание за отвод на всеки един от членовете на състава, намира, че на първо място доколкото съдебният състав не се е отвел сам преди днешното с.з., а е в съдебната зала, означава, че никой от състава на съда не счита, че има основание за отвод по смисъла на чл.29, ал.1 и ал.2 от НПК, т. е. липсват основания за самоотвод.

О.Л.Г.: При това положение след като заявихте това, явно не страдате от съответните зависимости и ще гледате безпристрастно делото, то моля да се даде ход в днешното с.з..

С оглед на гореизложеното съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ПРИЕМА И ПРИЛАГА към доказателствения материал представените от молителя днес с молба-искане копия на съдебни решения: № 70 от 25.02.2009 г. по к.н.д.№ 36/2009 г. по описа на ВКС; № 327 от 15.07.2009 г. по к.д. № 336/2009 г. по описа на ВКС; № 453 от 14.12.2009 г. по н.д.№ 462/2009 г. по описа на ВКС; № 4 от 26.02.2009 г. по н.д.№ 636/2008 г. по описа на ВКС.

ДЕЛОТО СЕ ДОКЛАДВА ОТ СЪДИЯ ГРЪНЧЕВ

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО:

О.Л.Г.: Уважаеми Апелативни съдии, поддържам си искането изцяло. Аз считам, че при това второ гледане за възобновяване на делото, просто едно от основните Ви задължения е да запазите достойнството на Вашия Апелативен съд Варна, тъй като сега делото е много по-различно от първото гледане, тъй като Вие поставихте много подробни указания при първото

гледане, които обаче бяха тотално неизпълнени от въззивния съд, в случая ОС-Шумен. Поддържам основните си искания от искането за възобновяване с вх. № от 07.06.2023 г. в този порядък, в който съм го представил там, като за да не се повтарям ще искам настоящият състав много подробно да погледне съдебната практика, която съм представил с вх. № от днес 5156 от 13.07.2023 г., от която ясно личи, че съвсем не са редки случаите, в които касационната инстанция /в случая това са казуси на ВКС/ е оправдавала направо осъден подсъдим. Виждате и от двете решения, които съм представил по този въпрос, че особено от първото решение № 327 от 15.07.2009 г. се вижда, че всъщност ВКС сам анализира като касационна инстанция фактите, и ги превръща във фактическо положение в делото, което е в рамките на влязлата в сила присъда, като ВКС го е направил това и в двата съдебни акта, които съм представил. И при това положение няма никакво значение дали въззивния съд в случая ОС-Шумен не е посочил по негова си вина и не е анализирал в делото, че има такова фактическо положение и такава претенция, каквато аз съм бил поставил при гледане на делото в Окръжен съд Шумен. Ясно е, че основно съм акцентирал съдебната практика, че няма от къде подсъдимият да осъзнава, че т.нар. жертва на престъплението е под 14 годишна възраст. Това в нашия казус е било напълно достатъчно на ВКС, а аз считам, че и на Вас като касационна инстанция да си изведе сам фактическото положение, че няма никакъв състав по съответния член от НК, по който е бил обвинен подсъдимия.

В същата посока ще посоча и още един казус, който не съм Ви го дал, но Вие спокойно може да си го намерите и да си го прочетете, а именно става на въпрос за решение № 312/27.06.2008 г. по н.д. № 273/2008 г. на ВКС, Трето нак. отделение. Там пак делото е възобновено, и е оправдана директно подсъдимата, която е била шофьор на автомобил заради формална липса на част от състава по чл.343, ал.1, б.„а“ от НК, и то само в една част от хипотезата „значителни имуществени вреди“. Давам го и този пример, защото е мотамо като нашия казус, тъй като част от състава и при нашия казус липсва, което е напълно достатъчно за оправдаването на осъдения подсъдим. Считам, че няма никаква пречка при това положение да ме оправдаете, а иначе считам също така, че имате всички основания да приемете и останалите ми доводи от тази точка, които подробно съм ги изложил и няма да се повтарям, че всъщност описаните там от жертвата на деянието резки движения, отблъсквания и други, и то само за един отрязък от време от около 15 секунди всъщност отговарят точно на състава за побой, а не отговарят за състава за блудство, като сега ще кажа и нещо, което не съм казал, че искам да прочете много добре абсурдните и неубедителни доводи на ОС-Шумен по този въпрос, които са на стр.20, абзац 1 от тяхното решение от 10.04.2023 г., където дори и те си признават, че изобщо не са се убедили сами, че има действие като за блудство, като дори несигурно твърдят, че то може би до някъде тези деяния покривали състава на деянието блудство. А също така и признават, че не е имало никаква така изявена цел за полово удовлетворение.

Да, но тази теза противоречи на текста на състава на чл.149, ал.1 от НК, където изрично се казва, че трябва да има деятеля за цел да възбуди и да удовлетвори полово желание. А резките движения, които са за част от секундата без никакво масажирание и без никакви други действия, които могат да бъдат причислени към понятието за блудство говорят точно за цел по-скоро за побой, отколкото за цел, която да е блудство и удовлетворяване на половото желание. Все пак, тъй като аз нямам никаква вина за големия брой доказателства, които бяха оставени нарочно да изчезнат във времето и не бяха събрани, то все пак да имаше някакви доказателства от рода на видео или нещо друго, от което да е възможно да видим за какво точно деяния става на въпрос. А да се продължава в делото да се лансират голи приказки на 10 годишно дете, което все пак е невменяемо, то това противоречи напълно на съдебната практика относно това по какъв начин трябва да се събират доказателствата при дело за блудство. Мога да кажа на Вашия състав, че аз не мога да продължавам да бъда жертва на измислиците по това дело, и обратно на правилата на чл.16 и чл.103 от НПК да бъда принуждаван постоянно да доказвам, че съм невинен, вместо да е точно обратното, каквито са правилата на нормалното правораздаване.

Относно т.2 от раздел III на искането ми от 07.06.2023 г., всъщност мога да кажа, че там има тотално неизпълнени Ваши указания, но те всъщност се дължат на това, че ОС-Шумен при второто въззивно гледане на делото така и на практика не успя да разбере своята роля в това второ гледане на делото. Тази роля беше, че те бяха в оперативна обвързаност от Вашето решение от 09.11.2022 г., и не можеха вече да си правят свободни и неверни интерпретации относно тежките и сакрални нарушения на ДП. Всъщност каквото беше констатира Вашият съд, то това трябваше точно да вкарат в собственото си решение, като трябваше да дадат съответните мотиви върху констатациите, които Вашият съд беше направил по този въпрос при първото гледане. Този начин на тенденциозно гледане на делото напълно показва, че всъщност проблема в делото е не, че не можеха да Ви се изпълнят указанията, които бяха изключително подробни от стр.4 до стр.7 на първото Ви решение, а просто ОС-Шумен страдаше от основния проблем, че просто не беше независим съд, и гледа делото изцяло в нарушение на чл.6 от ЕКЗПЧОС. Претендирам за тенденциозно поведение. Мисля, че не беше допустимо това тяхно поведение от гледна точка, че във Вашето съдебно решение дори бяха порицани наблюдаващите прокурори. Накрая само в тази точка искам да кажа, че и тук съдебната практика на ВКС е на моя и на Ваша страна, тъй като с вх.№ от днес Ви дадох и още едно решение № 453/14.12.2009 г., където отново ВКС е направил лекция по същия въпрос, че даден по-долу стоящ съд може да има някакво свое вътрешно убеждение, но то трябва да се основава на констатациите и указанията, които е дал по-горе стоящия съд, т.е. Касационния съд.

По т.3 от раздел III на искането ми прави впечатление, че дори не са отразили в съдебното си решение, че свид.К.С., която се явява жертва,

коренно е променила показанията си на 180 градуса спрямо тези дадени в съда при заявеното от нея пред психиатър.

Да, пледирам за липса на мотиви, тъй като съдебния акт на окръжния съд няма достатъчен анализ в такава степен както го изисква съдебната практика при наличие особено на подобни противоречия. Но тука само подчертавам, че в тази точка не е спазена съдебната практика на ВКС, че трябва да се търсят противоречия по значимите факти по делото, а това е един от значимите факти по делото, тъй като единствения източник за това какво е било деянието е само и единствено от разказа на К.С.. Всички други свидетели са косвени, които преповтарят само свидетелските показания. При това след като тя си е променила коренно на 180 градуса разказа на един следващ етап от развитието по делото, макар и по друго свързано дело, то точно това показва, че спрямо Вашите указания, дадени на стр.14 най-горе в предходното съдебно решение за непротиворечивост, за обективност и другите показатели за разглеждане на свидетелските показания, то фактически единственото, на което се крепи осъждането е един тотално раздискредитиран разказ и свидетелски показания.

В т.4 от раздел III на искането ми фактически е допълнение към предходното от точка 3, тъй като пък там има едно изявено директно казвам лъжесвидетелстване на майката Юлияна Великова, която е излъгала на ниво РС-Разград. Без да коментираме това дали е излъгала в РС Разград, е най-същественото поделото. Все пак то също трябваше да бъде включено като мотивировка в решението на Окръжен съд Шумен от гледна точка отново да преценим свидетелските показания на първата група свидетели, които дават показания в полза на жертвата за непротиворечивост, за убедителност и последователност на техните показания. Ясно стана вече, че техните свидетелски показания не са бистри като момини сълзи. И това също така може да бъде повод за връщане на делото на първата инстанция за ново произнасяне като първа присъда по делото, в случай, че все пак не приемете моето искане от т.1 да ме оправдаете напълно.

Относно т.5 от раздел III от искането ми, то бих казал, че са изключително крещящи и съкрушителни нарушенията по чл.348, ал.3, т.2 и свързания чл.355, ал.1 и чл.426 от НПК. Най-важното в тази точка е, че не само, че не са изпълнени указанията от решението Ви от стр.14 най-горе в него, но и ОС - Шумен е повторил грешките на ОС Разград от първото въззивно гледане на делото, като аз Ви моля дори да сравните, че за съжаление има цели преписани страници. Отново има липса на мотиви. Тук искам да подчертая нещо на което не съм се спрял в искането си за възобновяване, а именно, че и тук е нарушена отново съдебната практика на ВКС да се търсят различия в показанията на свидетели, които са мои свидетели, и потвърждават моята теза в някакви супер незначителни за делото и нямащи никакво значение неща, а именно дали след три и половина години, или след цели 5 и половина години, след като е свидетелствал племенника ми Д.Т. то дали си е спомнял с точност до секундата в колко часа

е била срещата му с мен през него ден, дали е била към 20 часа или към 20.30 часа, както е доуточнил след като е свидетелствал втори път. Важното е в едно дело, а и в случая със свидетелите, които подкрепят моята теза, че няма никакво принципно разминаване в техните разговори. А в случая това за племенника ми е това, че е знаел още вечерта на преходния ден на 12.06.2017 г. и сме му били казали, че ще ходим на вилата. Също така важно е, че се е контузил на другия ден, и знаейки че сме на вилата ни е изчакал до вечерта, защото е знаел, че сме там на вилата и няма как да му помогнем, т.е. и той също така по този начин потвърждава, че е знаел, че не сме били там, а също така е важно, че ни е изчакал на площадката до блока, която както уточнихме се намира на цели над 40 метра от блока и е бил контузен. Ето тези всички факти са значими в неговия разказ, доколкото да проверим разказа му за непротиворечимост и за обективност. Няма никакво значение дали той след пет години нагоре би се сетил дали помни тази среща дали е била към 20.00 часа или към 20.30 часа.

Също така друго, което без мотивировка ОС-Шумен е посочил като „различие“ е без значение за делото дали Д.Т. /племенника ми/ помни дали ми е цъкал по телефона него ден когато съм бил на вилата или не помни. Важното е, че неговия разказ принципно и приблизително по часове съвпада с показанията на сестра ми, на майката ми и на моите показания.

По т.6 относно въпроса с познанството между мен и Камелия е един от съществените въпроси по делото, тъй като без познанство въобще не може да има деяние, блудство в такъв смисъл, че жертвата да може да разпознае извършителя си на базата на което фактически съм осъден по делото. Все пак, ще искам ако няма директно да ме оправдаете заради липса на съставомерност, то да дадете указания на първата инстанция да даде подробни мотиви, т.е. да изпълнят съдебната практика на ВКС от редица техни решения и принципната съдебна практика в правораздаването, че когато един факт се определя от двама зависими свидетели от едно семейство срещу противоположните показания на двама зависими от друго враждебно настроено семейство без никакви независими свидетели, и без никакви данни, то тогава не може така безотговорно и предубедено да се приема в делото без абсолютно никакви мотиви и независими източници, че има някакво познанство между мен и жертвата на престъплението. Запознали сте се с делото, че познанството, което лансира мен и жертвата Камелия е фактически само от една единствена случка, която е била цяла една година преди деянието, т.е. лятото на 2016 г., и е била за секунди, където само на базата на свидетелските показания на тяхната група свидетели срещу свидетелски показания на моята група свидетели, без никакви мотиви се приема, че е имало някакво познанство. При това положение ако ще връщате делото за предпочитане на първа инстанция и чак след това на втора инстанция то им дайте изрично указание да дадат подробни мотиви по този въпрос, тъй като той е от ключовите въпроси по делото.

Относно т.7 с неизпълнените указания, че не е приобщена втората

КСПНЕ от 26.01.2018 г. според правилата на чл.283 от НПК считам, че тук ОС Шумен не е разбрал какво указание сте му дали, а именно в смисъл, че след като тази експертиза не е четена, то и първата и втората инстанция абсолютно неправилно са интерпретирали заключението по нея. А заключението е, че К.С. би казала истината ако желае. Коментирах експертизата в смисъл, че те интерпретират едва ли не заключението, че на К.С. не може да ѝ се внуши. Ако бяха чели заключението, което означава, че не че не може да ѝ се внуши, а че би могла да каже истината ако желае, т.е. от тази гледна точка може да дава достоверни показания и че не е показвала склонност към лъжи и фантазии, но това, че даден човек не е показал склонност не означава, че не би излъгал в разказа си, както в предходните точки го подчертахме.

По т.8 се включват и в т.7, така че няма смисъл да го повтарям.

Относно т.8.2 мога да кажа, че няма никакви смислени мотиви, които да съответстват на логиката и на посочените от мен мотиви от пледоарията, с която съм оборил всички антилогизми в посока относно това защо е имало манипулация на електронния картон на обаждането от 13.06.2017 г. в 10.22 часа и защо трябва да се приеме по принципите на чл.16 и чл.103 от НПК, че прокурор Светослав Великов се явява вуйчо и е в конфликт на интереси със жертвата на престъплението.

Относно т.9 смятам също, че нарушението е от съществени нарушения, тъй като ОС Шумен беше задължен да направи открито с.з. за гледане на молбата за пропуснат срок по чл.186, ал.6 от НПК относно искането за поправките в протоколите от двете с.з. И тук смятам, че е ясна съдебната практика. ВКС се е произнасял, че когато по дадена процедура има открито с.з. не е направена, това също така е от драстичните нарушения на правата на гражданина.

По т.10 ясно е, че и наказанието е явно несправедливо, но все пак подчертавам, че е алтернативно, при което смятам, че ако Вие се ограничите само за това, ще бъде нещо като неуважение към Вашето предходно с.з. и Вашите указания.

В заключение искам да кажа, че считам, че е напълно разумно и имате всички основания да ме оправдаете заради липса на съставомерност, а и от гледна точка на това, че не може да чакаме делото да се връща 4 пъти, също както този казус от решение № 453 от 14.12.2009 г. Указанията на касационната инстанция са затова, за да се изпълняват. И ако все пак ще го връщате, то смятам, че трябва да го върнете на първата инстанция, тъй като и присъдата е немотивирана и не бива да я има, то моля също както в най-последното решение, което днес Ви дадох изрично да им напишете като указание да си изпълнят указанията на касационната инстанция в пълния обем.

Считам също така, че не само че с това решение по второто гледане на искането за възобновяване трябва да уважите Вашите решения, но също така

мисля, че който и да било съд в България не може да толерира решение като това на въззивните съдилища до тук, а именно, все едно че с тези решения се толерира умишлено унищожаване на доказателства по делото с цел да бъде натопен човек. Също така все едно, че се толерира работата на тел.112 да бъде в нарушение вкл. на споменатия от мен чл.26, т.3 от Директива 22 от 2002 г.

Освен това не може да се толерира да бъде това дело съдебен прецедент само срещу мен, защото аз имам конфликт с някои хора от наркобезбандеролния бизнес в гр.Русе, а и освен това не може да толерирате да бъде правена дискриминация на 50 годишен човек спрямо 10 годишен човек, тъй като свидетелските показания на никого не могат да бъдат почисти и по-бистри предвид възрастта му. Това аз лично го окачествявам към категорията на дискриминация спрямо мен.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми Апелативни съдии считаме, че искането за възобновяване е неоснователно. Възраженията на осъдения са били проверени както от Апелативен съд Варна при предходното производство инициатирано по искане за възобновяване на делото, но така също и при разглеждането му от ОС Шумен. В хода на производството не са били допуснати съществени процесуални нарушения, свързани с доказателствената дейност на съдебните инстанции, липсват нарушения при събирането, проверката и оценката на доказателствата. Всички доказателства са били надлежно обсъдени и оценени. Това се отнася както за събраните гласни доказателства, така също и за писмените доказателства и заключенията на вещните лица по изготвените експертизи. Съдът е дал обоснован отговор на въпроса защо приема една група от доказателства за достоверни, и защо отхвърля други. Правилно е бил приложен и материалния закон. Изложени са подробни доводи относно обективната и субективната съставомерност на деянието. Мотивите на съда са достатъчно обосновани, позволяват да се проследи правилността при формирането на вътрешното му убеждение. Всички възражения на молителя са намерили своя отговор. Не се споделя възражението и за явна несправедливост на наказанието. Размера на наказанието е мотивиран при съпоставяне на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства като е отчетена конкретната степен на обществената опасност на престъплението и на подсъдимия.

По изложените съображения и при липсата на основания на чл.422, ал.1, т.5 от НПК считам, че искането следва да бъде оставено без уважение.

О.Л.Г.: Основното ми искане е да спазите богатата съдебна практика, каквато съм дал. Не само тези четири решения, които Ви дадох с днешното си искане, но в хода на делото моля да видите, че има още много решения. И това, което е изключително важно моля делото да не се решава като дело за домашно насилие, само по думата на едната страна срещу думата на другата страна. Искам да се отмени въззивния и първоинстанционния съдебен акт и да бъде оправдан или алт. по 7-8 пункта с изрични указания да върнете делото на първа инстанция.

СЪДЪТ се оттегля на тайно съвещание.

СЪДЪТ след тайно съвещание обяви, че ще се произнесе със съдебен акт в законния срок, за което страните ще бъдат уведомени.

ПРОТОКОЛЪТ изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14.50 часа.

Председател: _____

Секретар: _____